

Kokemusten Neljä Kuudesta

Eetu Rantala

K 4/6

Tämä teoskokoelma sisältää neljä kirjaa, kuudessa osassa:

#Ensimmäinen kirja **“Unohduksen Kokemus Taikakirja”**
on jaettu kahteen osaan

#Sen osien nimet ovat:

**(“Ikuisen Syyskuun Mysteeri”
& “Pimeyden Metsä”.)**

#Toinen kirja on nimeltään:

“Ajattomuuden Synkkyys Ohjekirja”

#Kolmas osa on jaettu kahteen ja on nimeltään

“Kasvottomuuden Viritys Oppikirja” on jaettu kahteen
osaan

#Sen osien nimet ovat:

**(“Aistien eteenpäin” & “Valinnan Vaihtamisen
Säännöstö”.)**

#Neljäs kirja on nimeltään **“Pahuuden pellonreuna”**

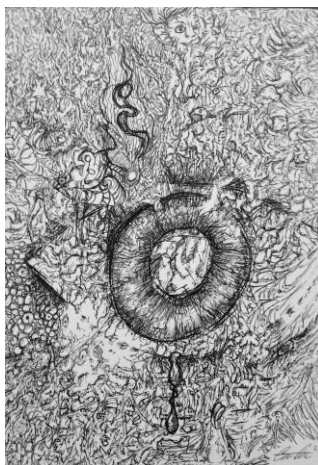
Kirjassa käsitellään asioita sellaisesta näkökulmasta mikä ei välttämättä ole tunnettu;

tarkoituksena herättää lukija henkisesti todellisuuteen ja oppimaan keinoja, minkä avulla voi selviytyä ongelmista mitä todellisuus tuo eteen.

Kirjan voi ottaa myös fiktiona.

(Erikoisvinkki: Kokeile lukea kirja ääneen)

Tervetuloa mukaan seikkailuun...

Kirja ¼

Unohduksen Kokemus Taikakirja

Osa 1/2 Ikuisen Syyskuun Mysteeri

Olipa kerran;

...ennen aikaa; erittäin pimeässä ja pahassa maailmassa...

Minä, voit kutsua minua... no oikeastaan unohda ja voit käyttää minusta nimeä "Nalle", niin kuin tekevät he ja heillä tarkoitan pahuuden henkiä; jotka asuvat täällä hämyisessä maailmassa.

Kappale 1 "Huonot".

En muista miten päädyin tänne, mutta ehkä se ei ole tärkeää tällä hetkellä, en ole vielä päässyt juttelemaan heidän kanssaan ketkä asuvat täällä, mutta he ovat näyttäneet nauttivan toistensa päihittämisessä joissain peleissä, ja heillä on jotain kummallisia tapoja niin kuin joidenkin aine yhdistelmien juominen sekä heillä taitaa olla jonkin asteinen pakkomielle olla tyylikkäitä.

Heillä on paljon tavaroita mitä he kutsuvat "Leluiksi" mutta jotenkin oudosti nuo "Lelut" näyttävät tutuilta ja tarkemmin katsottuna ne näyttävät joiltain minun menneisyyteeni liittyviltä kavereilta; joita en kunnolla muista. Miksi nämä pimeät henkilöt joutuvat tekemään niin paljon kummallisia juttuja ja miksi heillä on paljon tavaroita - on epätiedossa minulta, mutta aion kysyä heiltä siitä asiasta lisää ja tutkia aihetta.

Ensiksi minun täytyy jutella näiden tyyppien kanssa ja kysyä mistä he ovat saaneet "Lelunsa" ja miksi heillä on ne; ehkä niiden "Lelujen tekijä" tietää kavereistani ja missä he ovat.

Hetkeä myöhemmin minä saavuin "Mustaan linnakkeeseen" missä asuu "Lelujen herra", tyyppi, jolla on paljon "Leluja" ja missä saatan löytää vihjeitä ja vastauksia asioihin, joita mietiskelen.

Ovi oli auki ja siinä luki

"Astu sisään, olet tervetullut."

Sisällä linnakkeessa oli paljon erilaisia ja mielenkiintoisten artefaktien kuvia piirrettyinä papereihin, haarniskoista eläinten päihin seinillä ja ripustettuina puista tehtyihin risteihin. Etenin syvemmälle käytävää pitkin, muutaman kulman jälkeen saavuin huoneeseen, jossa oli henkilöitä; joille esittäydyin:

"Hei minun nimeni on..."

Eräs, joka istui keskellä kaikkia pöydän ääressä; keskeytti minut ennen kuin sain sanottua loppuun ja sanoi:

"Olet Nalle me on nähty sinut, ollaan joukkio nimeltä "Huonot".

Minä jatkoin:

"Okei voitte kutsua minua Nalleksi, mutta olen tullut kysymään; mistä olette saaneet nuo teidän "Lelut" ja miksi teillä on ne?"

Pimeään joukon pomohahmo vastasi:

"Nämä "Lelut" ovat olotilan muunnoksia varten tarkoitettuja esineitä, ne takaavat mukavuustilamme ja niiden avulla on mukavampi olla, jos on huono olo sekä jos taas on yli hyvä olo ne auttavat myös siinä tehostaen olotiloja, yksinkertaisesti me emme halua; että kukaan uusi ja positiivinen henkilö olisi olemassa, näiden "Lelujen" tekijä pitää sellaiset olemattomuudessa vankeina, etteivät nuo hyvä uskoiset pilaisi kaikkea."

Minä ajattelin:

>>> Nyt minun pitää todistaa muutama asia näille "Huonoille" että he heräisivät uneliaisuus tilastansa todellisuuteen. Minä ymmärrän enkä aio hätiköidä hetkeäkään, minä muistan nyt asioita joistain sankarillisista henkilö hahmoista, ja minun pitää selventää todellisuus näille karskin oloisille tyypeille totuudella jostakin; taruilla ystävällisistä persoonista lopettaakseni näiden pahojen henkien pakkomielteet ja herättää heidät positiivisuuteen. Jos onni on puolellani paljastaessani noita aitoja ja myyttisiä tarinoita saatan juuri heidät saada tajuamaan tilanteen... >

Sen jälkeen kun "Lelujen herra" lopetti sanomisensa "Leluista" mainitsin:

"Haluatteko tietää jotain aitoa ja eepistä?"

Johon "Lelujen herra" vastasi myöntävästi ja niin oli koko "Huonojen" pimeä joukkiokin halukas kuulemaan mitä minulla oli sydämelläni.

Kappale 2 Tarinat

(Fredrik 1553 päivä 1)

Purjeet ovat ylhäällä ja laiva asetettu kulkemaan läpi helvetin ja muiden kivasti kaoottisten ympäristöjen. "Tämä matka jo muistuttaa menneisyyden muistoista ja tuntuu oikealta suunnalta." Meidän laivamme on nimeltään Kamala Lotja, tai ainakin niin on kirjoitettuna laivan kylkeen; aion muuttaa sen olemaan tarkemmin - meidän laivamme - ja nimetä oikeasti sen ARXXXZ nimiseksi.

Tällä hetkellä minulla ei ole innokkuutta taistella ketään vastaan enää ja minusta tuntuu, että asiat ovat vaihtuneet kauniimpaan elämän tiehen, minä lähes haluan ostaa kukkia enemmän kuin taistella hirviöitä vastaan naispuoleisen kumppanini vuoksi ja olen havainnut tosiasian; että olen toivoton romantikko - hänelle ketä rakastan; vieläpä sen tyylinen kuin romanttisissa kirjoissa kerrotaan. Minun kaikki tekoni ja sanani levittävät rakkautta sekä intohimoni on rakastavainen romanttisesti käyttäytymiseen; kun olen rakkaani kanssa. Tiedän että elämän polut kohtaavat romantiikassa ja rakkaudessa toisiinsa, jos olen rehellinen sydämestäni.

On minun vuoroni siivotta kansi. Muut seilaavan laivan miehistöstä tekevät ruokaa ja laskevat purjeita. Me olemme saapumassa erään saaren laiva satamaan. Ennen kuin tiputamme ankkurin minun pitää pakata pussini **rehellisyydellä, realismilla, rationaalisuudella, aistikkeudella, aisteilla, viisaudella ja totuudella.** Olen täällä löytämässä rakkauden. Muisto liukui mieleeni, näky ajasta ennen kuin löysin tämän laivan metsän takaa.

Ensiksi olin kävelemässä ja kaukaisuudessa lähellä puita oli jokin hahmo puoliksi lumen peitossa ja hetken hiljaisuuden jälkeen hän huusi minulle **"Hei sinä, kuuletko minua?"**

Minä vastasin:

"Lähestulkoon ja tarvitsetko jotain? Minulla on neljä näitä"

Näytin neljää sormeaa.

"Onko ne aseita?"

Hahmo kysyi innokkaalla asenteella. Minulla sattui olemaan neljä näkymätöntä pistooli kivääriä mitä en tarvinnut mihinkään.

Heitin kolme näkymätöntä pistooli kivääriä niin ikään hahmoa päin.

Kun ne lensivät lähelle hahmoa, hän pomppasi puolitoista metriä ilmaan saadakseen aseet kiinni, jonka jälkeen hän hyppäsi puuhun ja huusi vielä:

"Saat laivan; jonka joku jätti minulle".

Minä ihmettelin:

"Laiva minulle?"

Hän jatkoi:

"Se on sinun, jos löydät sen ja kannen alla on aarrekartta arkussa myös, minä olen Pelko."

Johon minä sanoin:

"Hei kiitos, jos me nähdään myöhemmin jossain, niin pidetään pääkallo sormukset merkinä kaveruudesta. Onko selvä?"

"Selvä on"

Huusi "Pelko".

Jatkoin matkaani metsän toista laitaa kohti, ensiksi edessäni oli paljon ansoja joka puolella metsikköä, hetken päästä tulin aukiolle. Alueella oli niin paljon ansoja, oli selvää; että jotain oli piilossa puiden takana.

Hitaasti väistelin esteinä toimivat ansat, joidenkin puiden takana oli ranta ja kyltti, jossa luki:

"Piilotettu eikä ainakaan satama".

Satamassa oli laiva mikä ei kyllä vastannut kuvitelmani mutta oli kelpuuttava. Nostin ankkurin ja lähdin laivalla liikkeelle, hetkeä ennen kuin pääsin eteenpäin; laivaan hyppäsi kaksitoista miestä ja naista. Heillä ainoastaan ei ollut kyytiä eikä kapteenia. He halusivat kyydin toiselle mantereelle,

nimesin heidät Aitolaisiksi ja matkamme alkoi kohti toista mannerta.

(Nimi: Sandra, Päivä kaksi)

Me elämme aikaa melkein 1553 kesän puolivälin hetkeä, olemme seilanneet ranta saarilta pois päin ja matkamme on jo alkanut käydä tylsäksi. Laivamme ympärillä on korkeaa aavaa merta, näky puskee minua muistoihini. Ensimmäinen muisto mikä tulee mieleeni; on kun setäni antoi minulle metalli kellon syntymäpäivä lahjaksi ja sanoi:

"Sinun ei tarvitse huolehtia ollaksesi kiireessä, voit aina katsoa kelloa ja ajatella että se ei ole edes vielä nolaa."

Muisto on lähellä sydäntäni povitaskussa turvassa, hopeisen tiimalaisin muodossa. Jos olen tarkka en ole ollut kiireinen siitä lähtien eikä kello ole näyttänyt nolaa vieläkään.

Matkani syy on mennä merenkulkuvälineellä kolmen pisteen saarelle, jonka kautta Matildan saaristoon. Siellä pyrin ostamaan rustiikki narua minun kehittelemääni kiven siirto välineeseen; jota rakennan kotona.

Päivä on jo kaksitoista ja puoli sekä laivan kokki huutaa kaikkia laivan matkustajia syömään asiaansa liittyviä lohipiiraita tai jotain saman kuuloista. Päätin mennä kohti huutoa koska on mukavampi nukkua täydellä vatsalla riippuvassa patjassani.

Kun tulin ruokailu reissultani; törmäsin laivan tähystäjään, joka kertoi neljästä linnusta; mitkä olivat ennusmerkkeinä hänelle,

joka taas oli huokunut tulevasta myrskystä huomenna. Hän oli jutellut jo kapteenin kanssa asiasta.

Päätin mennä nukkumapaikkaani saamaan unta. Nukahdin tynnyreiden kolinaan, jotka meren aaltoliike heilautteli seiniin. Kohtelias ilmapiiri tyynnytti minut syvään uneen.

Toisen päivän loppu on lähellä, heräsin juuri ja näin viimeiset auringon kimallukset horisontissa, näky herätti muistoja baaritappelusta, jota jouduin todistamaan Viinipyörteen majatalossa tullen kolkuttamaan omatuntoani.

Silloin näin lakimiehen ja viinin myyjän tappelevan makeasta kaljasta; kumpi sai tarjota sen tarjoilijalle. Olisin halunnut sotkea itseni hämyisen oloiseen keskusteluun, jottei minun olisi tarvinnut todistaa näkyvää tappelua.

He tappelivat nyrkein, he olivat humalassa ja ehkä siksi heiltä puuttui sosiaalisia taitoja tuon kahakan selvittämiseen sanallisesti. Onneksaasti kova ääninen tappelu sai loppunsa; kun baarin vartija sammutti valon lähteen pois. Olen iloinen siitä, että joka päivällä on loppunsa, toisin jos olisi tylsää tulisi.

Ihmettelen tähtiä ja yksi lintu laskeutui viereeni ja ajattelin että se saattoi olla yksi niistä; jotka mastopoika näki aiemmin. Lintu oli äänekkäs ja kuulosti ihan kuin se olisi sanonut:

"Kakunteki käänsi ja väänsi."

En ymmärtänyt täysin mitä tuo lause tarkoitti. Papukaija oli varmaan kuunnellut jonkin saaren asukkaita ja toisteli mitä oli kuullut.

Kysyin linnulta:

"Onko Kakunteki leipuri?"

Lintu vastasi heti:

"Olet täsmälleen oikeassa."

Ajattelin että tuo oli arvoitus mutta lintu lähti vastauksensa jälkeen. Menin nukkuma osastooni kannen alle, mutta huoneen lattialla oli kalastus välineitä. Siivosin ne nurkkaan ja vaivuin riippusänkyyni unille.

Laivan keittiössä voi saada napaa polttavia juomia aamun aikaisilla tunneilla minkä avulla voi kestää laivassa minkälaisia aaltoja tahansa.

Minä kohdistin päivän alun ensin keittiötä kohti matkaamiseen, kunhan sain vaatteet päälle. Aamun kahvia ennen ajattelin hetken itseäni ja määränpäätäni.

Olen koko elämäni vältellyt ongelmia ja tilanteita; joissa voisi olla niin vaarallista, että pitäisi puolustautua jotenkin koska en osaa tehdä niin, enkä tiedä kuinka edes voisin puolustautua. Siksi en halua edes todistaa tappeluita sekä muita taistoja.

Rakentelen rauhassa kotona keksintöjäni poissa pahantekijöiden näköpiiristä.

Tämänhetkinen rakennelmani on kivien siirto koje, joka siirtää kiviä kolmen metrin korkeuteen ilman aiemmin tarvitsemaa nostovoimaa.

Laivan kahvialue on täynnä kovan näköisiä merirosvoja ja kalastajia kenen tarinat pistäisivät jäätäviä kalapuikkoja maalla olevien naisen iskijöiden housuihin. En voi olla alueella kuuntelemassa karskien tyyppien juttuja ja lähden kahvini kanssa kannelle. Kapteeni Phats seisoo laivan ohjaus ratin takana, lähes laivan kannen reunalla.

Päätän mennä hänen lähelleen ja katsoa kuinka meri jättää laivamme.

Kapteeni sanoo:

"Meidän pitää muuttaa kurssia koska myrsky lähestyy, mutta olemme saaristossa samaan aikaan kuin ilman kurssin muutosta ja myrskyä".

Ryhmä lentokaloja uivat lähellä laivaa.

Pienet saaret alkavat olla näkyvissä matkan päässä mikä on merkki siitä, että Matildan saaristo on lähestymässä.

Pieni hetki merellä, vauhtimme hidastuu ja ankkuri tiputetaan:

"Kling!"

Ääni kuuluu, kun se koskettaa meren pohjaa, ääni kantautuu hyvin vettä pitkin.

Nyt ostamaan vähän narua, toivon että siellä on mukavia myyjiä ja reiluja kaupankävijöitä tori alueella Matildan rannalla.

Saarella on iso tori ja paljon viihdyttäjiä. Kadut täynnä musiikkia, ääniä ja paljon ihmisiä, ilmapiirin viljeleminen piilottaa minuntapaisen hiljaisen arkkitehdin.

Löysin kojun mikä myy naruja; jota etsin. Myyjä on kiireinen laskiessaan rahoja. Katselen naruja sillä aikaa. Yhtäkkiä joku tummiin pukeutunut hahmo ilmestyy viereeni seisomaan pyytäen rahaa minulta.

Pelästyn ja säikäytys pistää minut salaman nopeasti muistamaan jotain, muisto koskee äitiäni, hän vierittämässä palloa minua kohti; kun olin seitsemänvuotias. Käytän nyt muistoa hyväksi nopeasti tässä tilanteessa, otan perunan kojun hyllyltä - heitän sen pyörivällä liikkeellä kohti läheistä tynnyrikojun ylänurkkaa; kuin pallon; joka vapauttaa kasan tynnyreitä tummiin pukeutuneen ryöstäjän päälle:

"Ugh, Auts"

Ryöväri jää tynnyrikasan alle. Olen ihmeissäni, että mitä pystyin tekemään ja että minulla on tuollaisia taitoja ehkä nimeltään vaistot.

Odotan jo pääsyä muualle:

"Nyt tarvitsen rustiikki narun pätkän ja tässä kolikot siitä, minun pitää mennä".

Teimme vaihtokaupan ja lähdin jatkamaan matkaani.

Ensimmäinen tilanne, jossa minun piti puolustautua ja käytin omia taitojani:

"Wou!"

Näyttää siltä, että käytin muistojani kokemuksistani perunan heittämisessä pallon kierimisen sijaan, aika siistiä. En ollut kiinnostunut ryöstäjästä, päätin lähteä jatkamaan matkaa, ostaa kuljetusvälineen hevoscärryiltä kojun vierestä ja lähteä sillä täyttä nopeutta seuraten rantaviivaa ostetun rustiikki narun kanssa.

(Mikhael - Ryöstöjen harrastaja, päivä kolmen jälkeen.)

Muistan lähes en mitään viimeisestä päivästä mutta olen täällä vanki sellissä jonkin naisen takia. Se reaktio, jonka nainen teki; jäi kyllä mieleeni. En ole nähnyt vastaavaa ikinä aiemmin, sekä minulla on nyt päässä kuhmu muistuttamassa siitä.

Toisipa jo töykeä vartija ruuan minulle.

Päivä on jo mennyt puoleen ja minulla on vain raavitut seinät seurana. Aion katsoa sellin luukusta mitä vartija tekee.

Vartija viheltelee jotain ja pyörittää avaimiaan vastapäivän suuntaan, joka näyttää oudolle verrattuna aiempaan; kun olen nähnyt hänen pyörittävän niitä. Se näyttää tosiaan joltain erilaiselta.

Muistan kun kaksi kymmentä vuotta sitten joku sanoi minulle:

"Et voi saada mitään, jos et osaa puhua kunnolla".

Siitä päivästä eteenpäin olen pitänyt suuni kiinni. Olen aina halunnut oman talon kaupungista, mutta keinot ovat olleet

ulottumattomissa. En ole onnistunut saamaan rahaa moiseen. Nyt istun vankisellin penkillä ja ikävöin vapautta.

Ruoka-aika alkoi juuri, vartija aukaisi oven luukun ja sanoi:

"Viis kaks, otas tästä jotain millä ruokit mahaasi, muutaman tunnin päästä on vapaus testi".

Vartija tyrkkäsi sellini puolelle lautasellisen makkara keittoa sekä puolikkaan leivän. Taas kerran on mentävä Päättäjien eteen ketkä päättävät kohtaloni koskien vankina olemista. Jos onnistun vastaamaan oikein kysymyksiin, joita minulta kysytään; olen vapaa mies. Aiemmin olen epäonnistunut vastauksissa ja joutunut kärsimään pitempään sellissä.

Nyt on aika mennä ja vastata. Kävelen sinistä käytävää pitkin kohti tuttua huonetta missä on kolme tuomaria odottamassa kyselläkseen ja arvuutellakseen minua.

Kysymysten aika...

"Viisi Kaksi. Onko veri paksumpaa kuin vesi?"

Kysymys tuntui vaikealta kuin mitä pystyin ajattelemaan mutta tunsin tuntemuksen liikuttaa huuliani ja leukaani sanoakseni jotain. Outoa mutta luotin tuohon tuntemukseen ja annoin suuni lausua:

"Samalla tavalla kuin muta kiveen verrattuna"

Tuomarit olivat vakuuttuneita ja ihmeissään. Hetken he keskustelivat äänekkäästi lausuen kommentteja kuten:

"Hän vaikuttaa olevan oikeassa"

"Tuo on oikein"

"Todella ihmeellisen tarkkaa".

"Ensimmäinen kerta kun yllätät meidät Viisi Kaksi".

"Kysytäänpä vielä yksi kysymys: "Mitä leipuri ottaa ilman lupaa?"

Vastasin heti:

"Vettä kielellesi"

Kun tuomarit ja vartija kuulivat mitä sanoin he sanoivat, että olen viaton kansalainen enkä kukaan kenen pitää olla vangittuna ja minun pitäisi olla runoilija, kun olen niin sanavalmis.

Nyt tiedän; miten voisin saada talon kaupungilta, pormestari pitää runoista ja juuri arvostaa sellaisia verbaalisia lahjoja, joita minulla taitaa nyt olla.

(Päivä neljä, 1553 Jeffrey)

Olin syömässä aamupalaa Kaura Juuren kolmannen keittiön tauko huoneessa, milloin piti päästä linnan seinästä eroon, seinän rumuus kävi silmiin jo ensimmäisellä viikolla. Nyt minulla on seinä vasara, johon on liitetty voima metalli ja pääsen helposti käsiksi seinän hajottamiseen. Leivän palat on syöty ja saan laittaa kunnostus moodin päälle. Naulat pois, vasara laudan alle ja taivutus, rauta tikku lensi helposti, nyt

Tässä neljän kirjan kuusiosainen teos kokoelma joista ensimmäinen kirja on pohjateos (Unohduksen Kokemus Taikakirja) ja jälkimmäiset kolme kirjaa sen jatko-osia.

Seikkailu kohti todellisuuden kohtaamista jonka mukana voi löytyä polku henkisen aarrearkun äärelle ja ammentamaan lukijan aitoja kykyjä sekä taitoja. Kirjojen mukana käymme läpi ongelmien ratkontaa näkökulmasta mikä ei välttämättä ole tuttu. Matkan aikana löytyy erilaisia esteitä ja mahdollisia ratkaisuja sekä eri ideoita tehtäväksi. Harjoittelemme myös eri taiteiden muotoja jotta lukijalle löytyisi oma mielenkiinnon kohde ellei sitä jo valmiiksi ole. Tule mukaan seikkailuun ymmärtämään itsesi lisäksi jotain muuta ja enemmän kuin vain kourallisen totuutta. Taikuus alkaa tästä.

